
PRZERWIĘPOWY (2) *ai*

G sg m a. n przerwiępow(e)go (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „przerwięp” ‘Potentilla erecta’ (2) :

Wyrażenie: »korzeń przerwiępowy *a.* korzenie przerwiępowe« (2): Wezmi korzenia Diptanowego/ korzenia gorczkowego/ przerwiępowego [...], Ty wŹytki rzeczy zetrzy na miałki proch/ á potym zmieszay *FalZioł* V 73, V 72v.

SBu, ALKa